

Dommer staar som oftest mere eller mindre magtesløs i den Slags Tilfælde, ude af Stand til at gribe kraftigt ind. Selvfølgelig skal disse Kommissionsdomstole gaa frem efter menneskelige Regler. — Det ærede Medlem fra Fakse sagde, at man kunde læse sig til i „Social-Demokraten“, hvor kraftigt Socialdemokratiet paataler Skavankerne ved vort nuværende Retssystem. Men jeg maa dog sige, at med al den Tale, de to ærede Medlemmer har anvendt, har de nærmest kun brugt Tiden til at kritisere mig og kritisere mit Parti, fordi vi ikke gennemførte Retsreformen, de har ikke, det vil jeg konstatere, rettet en virkelig positiv Henvendelse til den højtærede Justitsminister om hurtigst muligt at gennemføre den Retsreform, der er vedtaget. Det gjorde det ærede Medlem fra Møen dog overfor den foregaaende Justitsminister, og denne tog sig ogsaa varmt af Sagen og fremsatte Lovforslag om Gennemførelse af Retsplejeloven. De ærede Medlemmer har ikke rettet en positiv Henvendelse til den nuværende Justitsminister om at gennemføre Retsreformen. De har udtalt deres Anerkendelse af, at han vil lappe lidt paa det nuværende System, og at han opruller endnu større Perspektiver for en fjern Fremtid. Men det reelle i denne Sag havde dog været, om man havde forlangt den Lov, der er vedtaget, gennemført.

Til Slut vil jeg blot sige et Par Ord om det meget omdebatterede Spørgsmaal: Petroleum. I sin Ordale deraf rettede det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) ogsaa et Par Ord til mig, idet han sagde, at jeg ligesom han var interesseret i denne Sag. Det er jeg ogsaa fremdeles. Derfor bedrøvede det jo ogsaa mig noget, at den højtærede Finansminister fik dette Spørgsmaal reduceret omtrent i absurdum, i alt Fald kom han, saa vidt jeg kunde forstaa, til det Resultat, at det var tvivlsomt, om Rockefeller egentlig tog for meget for Petroleum, og om der egentlig var nogen særlig Udbytning. Det var for Resten en meget grundig Tilrettevisning, den højtærede Finansminister gav det ærede Medlem fra Horsens, og jeg tænkte: Det er heldigt at det er en radikal Minister, der gør det — saa gør det ikke noget. Det ærede Medlem stak jo Tilrettevisningen i Lommen. Jeg tænker paa, at han allerede, da han

fremdrog den Sag, var saa bitter fra fordums Tid, at han ikke kunde undlade med nogle bitre Ord at mindes den tidligere Landbrugsminister, fordi denne ikke allerede havde fremskaffet den billige Petroleum, og nu kommer den radikale Finansminister og fortæller os, at dette Spørgsmaal er der ikke noget at gøre ved. Det interesserede os selvfølgelig at høre dette, og naar det ærede Medlem stak denne Tilrettevisning i Lommen, saa vil jeg sige — ikke med Henblik paa dette Spørgsmaal, men i Almindelighed —, at Socialdemokratiet maaske nok kan have godt af at have en Periode, hvor de opøver sig i noget af Resignationens Kunst. De er for Tiden kun Halen paa den radikale Komet, der farer over Firmamentet, men selvfølgelig gaar det saadan, at en skønne Dag, naar dette Himmellegeme nærmer sig Kløften, saa skræer de radikale Halen af, og saa kommer de over til os — og saa vil Socialdemokraterne ikke være nær saa bitre mod os mere, som de har været i fordums Tid. Saa vil de maaske komme til at tænke paa, at vi i Grunden var ganske rare Mennesker, der havde mange udmærkede Ideer og virkelig ogsaa praktiserede mange af disse Ideer efter vore Evner og efter Tidens Forhold.

Konseilspræsidenten (Zahle): Jeg tror meget gerne, at den sidste ærede Taler (J. Sørensen) er et elskværdigt Menneske, som han sluttede med at sige. Men det ærede Medlem er tillige et meget beklageligt Menneske. Han hører aabenbart til de vistnok efterhaanden ganske faa Personer her i Landet, som henter deres politiske Kundskab fra „Aalborg Amtstidende“ og lignende Organer, thi det maa jo være fra et saadant Sted, at det ærede Medlem har den Tro, at afdøde Finansminister Vilhelm Lassen, da han gennemførte en Lov om Forhøjelse af Lønningerne for Embedsmændene i Centraladministrationen, tillige gennemførte, at Embedsmændenes Kontortid og Arbejdstid blev forlænget. Denne Lov havde intet som helst dermed at gøre. Der blev i den bestemt, at Kontorerne skulde være aabne en vis Tid, men Embedsmændene var ikke forpligtede til at være til Stede i Kontortiden. Dette blev paatalt, idet det blev paavist, at man